

Wij zijn allen gedoopt in de Naam van de Vader, en de Zoon en de Heilige Geest. Daardoor zijn wij leerlingen van Jezus geworden en maken wij deel uit van zijn Kerk. Telkens als wij een kruisteken maken roepen wij die Naam aan als een herinnering aan ons doopsel. Maar wat betekent het dat wij in de Naam van de drieëne God zijn gedoopt?

God heeft een naam. Hij is geen naamloze kracht. Geen levenloos 'iets'. God heeft zich aan zijn volk Israël geopenbaard door het zijn naam te doen kennen. De naam brengt het wezen, de identiteit en de zin van het leven van een persoon tot uitdrukking.

Op menselijk vlak ervaren wij dat op vergelijkbare wijze. Als wij iemand onze naam meedelen dan geven wij iets van onszelf te kennen. Onze afkomst en onze identiteit. In zeker zin geef je jezelf doordat je je laat benaderen en de mogelijkheid biedt om nader gekend te worden en als persoon genoemd te worden. Er is niets zo pijnlijk als wanneer je naam niet goed wordt uitgesproken of je naam wordt verguisd.

God heeft zich geleidelijk en onder verschillende namen aan zijn volk geopenbaard. Een hoogtepunt is de openbaring aan Mozes bij de godsopenbaring in de brandende doornstruik, vlak voor de uittocht uit Egypte en het verbond op de Sinaï. God roept Mozes vanuit een doornstruik die brandt zonder te verteren. *"Mozes zegt tot God: 'Maar als ik nu bij de Israëlieten kom en hun zeg: 'De God van uw vaders zendt mijn tot u', en zijn vragen: 'Hoe is zijn naam?' Wat moet ik dan antwoorden? God zegt tot Mozes: 'Ik ben die is.'"*

Door zijn mysterieuze naam "Ik ben die Is" of "Ik ben die Ik ben" te openbaren zegt God wie Hij is en hoe wij Hem moeten noemen. Hij is tegelijk oneindig verheven boven al wat wij kunnen begrijpen of zeggen en Hij is de God die mens nabij komt. God, die zijn naam openbaart als "Ik ben", openbaart zich als de God die er altijd is, die dicht bij zijn volk aanwezig is om het te redden.

De goddelijke naam "Ik ben" brengt de trouw van God tot uitdrukking, de trouw die van alle tijden en voor alle tijden is en geldt voor het verleden en voor de toekomst. In de loop van de eeuwen heeft het geloof van Israël de rijkdom die opgesloten ligt in de openbaring van de goddelijke naam, kunnen ontplooiën en verdiepen. God is de enige, buiten Hem zijn er geen goden. We hoorden hoe Mozes het volk voorhield: *"Erken dan heden en prent het in uw hart: de Heer is God in de hemel boven en op de aarde beneden; er is geen ander."* Uit respect voor zijn heiligheid spreekt het volk Israël de naam van God dan ook niet uit, maar vervangt die door de goddelijke benaming "de Heer".

De openbaring van de onuitsprekelijke naam "Ik ben die is" bevat dus de waarheid dat God alleen IS. Hij openbaart zich als de volheid van het zijn en van alle volmaaktheid, zonder begin en zonder einde. Wij bestaan door Hem. Alles wat bestaat ontleent aan Hem zijn ontstaan. Maar juist in die ervaring wordt ook onthuld hoe God is. Hij is rijk aan erbarming,

zegt de Schrift. Hij is een barmhartige en medelijdende God, lankmoedig, groot in liefde en trouw.

De hoogste openbaring van Gods Naam is de ontdekking dat God liefde is. In de loop van de geschiedenis heeft Israël kunnen ontdekken dat God maar één reden had om zich aan het volk te openbaren en het onder alle volken uit te kiezen om Hem toe te behoren: zijn liefde om niet. Het wezen van God, zijn identiteit, is liefde.

God openbaart dat Hij 'rijk aan erbarming' is, en daarbij gaat Hij zo ver dat Hij zelfs zijn eigen Zoon geeft. De komst van Jezus, zijn leven en dood en verrijzenis, is de hoogste openbaring van Gods liefde. De liefde van God voor Israël werd door de profeten vergeleken met de liefde van een vader voor zijn zoon. Gods liefde zal zover gaan dat Hij het kostbaarste geeft wat Hij heeft: *"Zozeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven."*

Door zijn leven te geven om ons van de zonde te bevrijden zal Jezus openbaren dat Hijzelf de goddelijke naam draagt: *"Wanneer gij de Mensenzoon omhoog zult hebben geheven, dan zult gij inzien dat Ik ben"* (Joh. 8,28). Jezus, *"die bestond in goddelijke majesteit, is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Jezus Christus is de Heer."* Hij is met ons alle dagen, tot aan de voleinding der wereld.

Jezus, die één is met de Vader, wiens naam Hij draagt, heeft na zijn verrijzenis de heilige Geest van liefde geschonken aan zijn leerlingen. De Geest, die de Helper en de Trooster is, is het die ons tot kinderen van God maakt doordat Hij ons doet uitroepen: *"Abba, Vader."* Paulus getuigt ervan in zijn brief aan de Romeinen: *"Allen die zich laten leiden door de Geest van God zijn kinderen van God."* De Geest van God, Vader en Zoon, maakt ons op onze beurt tot zonen en dochters van God.

De naam van God, het wezen van God, is liefde. Liefde veronderstelt echter relatie. Liefde bestaat alleen tussen een minnaar en een beminde. Voor liefde heb je minstens twee personen nodig. Door in de volheid der tijden zijn enige Zoon en Geest van liefde te zenden openbaart God zijn diepste geheim: Hijzelf is een eeuwige uitwisseling van liefde: Vader, Zoon en heilige Geest. De Vader brengt de Zoon voort in de liefde die de Geest is. En de Zoon bemint de Vader in de kracht van diezelfde Geest. Eén God in drie Personen.

Door ons doopsel in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest zijn wij opgenomen in deze goddelijke liefdesrelatie. Wij zijn voorbestemd om deel te hebben aan die eeuwige uitwisseling van liefde die er bestaat - en altijd zal bestaan - tussen Vader, Zoon en heilige Geest. We zijn niet gedoopt in de namen van de Drie, maar in dé naam van de ene God, die IS: Vader, Zoon en heilige Geest: de allerheiligste Drieëenheid. Amen.